

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **K.M.**

skazanego z art. 258 § 3 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej 17 lutego 2025 r., na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z 30 sierpnia 2024 r., sygn. akt II AKa 280/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z 14 września 2023 r., sygn. akt II K 160/21,

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego K.M. obrońcy wnieśli o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, nie uzasadniając swojego stanowiska.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w

art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońców skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

[WB]

r.g.